

Forandringer ved den, vil den kunne udgjøre en Del af en større Telegraf. Jeg opfatter Skrivelsen saaledes, at, naar man engang vil komme til en større Telegraf ved Stagen, vil den Sum, der nu anvendes paa en mindre Telegraf, ikke være spildt, og dersom den høitæredede Indenrigsminister kan bekræfte dette, skal jeg under disse Omstændigheder ikke for mit Vedkommende gjøre nogen Indvending imod, at denne Sum bevilges. Jeg vilde endog anse det for ønskeligt, at denne Foranstaltning blev udstrakt til andre Steder, og jeg skal i den Henseende nævne Hammeren paa Bornholm, hvor der ligeledes påsferer mange Skibe, fra hvilke det kan være vigtigt at faa Efterretning. Da Bornholm staar i telegrafisk Forbindelse med den øvrige Del af Landet, mener jeg, at det vilde være et hensigtsmæssigt Sted at anbringe en saadan Telegraf paa.

Winther: Jeg skal ikke opholde mig ved andre Vindringsforslag end dem, som jeg særligt har været med til at stille, og ved hvilke den ærede Ordfører ikke er Medforslagsstiller. Det første af disse Forslag er det, som foreligger under Nr. 20: „Til Anlæg af Jernbaner fra Lunderkov over Esbjerg til Hølstebro: 300,000 Rbd.“ Jeg har særlig Grund til at omtale dette Forslag efter den Stilling, jeg tidligere har indtaget til den Lov, som udkom angaaende Anlæg af de nord- og vestjydske Baner. Denne Lov kom ikke istand uden efter meget besværlige Forhandlinger og ved en Overenskomst fra de forfjelligste Sider, saavel imellem de modstaaende Partier i Folkethinget som ogsaa mellem Regjeringen og Folkethinget. Det er en Lov, der hviler paa det fuldstændigste Kompromis, og jeg antager derfor, at enhver Afvigelse fra denne Lov er en Skuffelse til den Side, som ikke faar opfyldt de Fordringer, der bleve gjorte fra den, dengang Loven blev vedtagen ogsaa ved dens Stemme. Der var her i Thinget Udskillige, som nok vilde gaa ind paa Banen Nord for Limfjorden, men som derimod ikke vilde gaa ind paa Standerborg—Silleborgbanen, medens Andre vilde gaa ind paa disse to Baner, men derimod ikke paa Bestbanen. Regjeringen vilde ikke gaa ind paa at udvide Banenettet til ogsaa

at omfatte den vest- og sydjydske Bane, iden at der til Bederlag blev givet et bestemt Tilfagn og en Lov om, at der strax skulde tages fat paa Udredelsen af en Million Rigsdaler som Godtgjørelse til Statskassen for de gjorte Udlæg i Anledning af Expropriationer. Det er Noget, man maa huske paa ogsaa fra Regjeringsens Side, at det var dens Betingelse, som vi her gik ind paa, og nu forlange vi, at Regjeringen ogsaa skal gaa ind paa at haandhæve Loven i dens fulde Udstrækning. Regjeringen gjør ganske vist rigtignok ogsaa Fordring paa at anses for, og den antages ogsaa at opfylde Lovens Bestemmelser, den mener, at der ved Hjælp af de Forslag, som den har gjort, og navnlig ved de 3 à 4 Smaaforslag, som dels forekomme i Tillægsbevillingsloven for indeværende Finantsaar og dels i det Lovforslag, vi nu behandle, vil blive truffet saadanne Forberedelser, at Loven skal kunne gennemføres; men, mine Herrer, er det muligt, er det sikkert, at Regjeringen kan faa denne sin velvillige Tanke gennemført? Det er Noget, som Ingen kan indestaa os for. Lader os se hen til, hvorledes det er gaaet med Esbjerg Havn; hvem tænkte ikke, at den skulde blive færdig i den ved Loven fastsatte Tid? Men hvorledes gaar det? Ja, det vide de, der nu se, at man ikke er kommen længere end til omtrent Halvdelen af Arbejdet, og det kan endnu have lange Udsigter, inden denne Havn bliver bragt fuldstændig i Bygning. Jeg vil altsaa ikke her ved det, jeg har sagt, bebrejde Regjeringen, at den vil bryde den Kontrakt, som i sin Tid er sluttet mellem Regjeringen og Rigsdagen; men jeg vil kun henstille til Thinget, om det ikke skulde anse det for rigtigt at tage saadanne Forholdsregler, at ikke uforudsete Omstændigheder skulde komme til at træde hindrende i veien for Regjeringens velvillige Plan. Det er ikke nok, at det virkelig kommer dertil, at Vestjylland faar sin Bane i Genhold til den nævnte Lov, men det kommer ogsaa an paa, at det faar den til den Tid, der i Loven er fastsat, og det er jo her, at Banfeligheden er tilstede. Regjeringen kan aldeles ikke sikke os dette, naar der ikke itide og tidligere, end Regjeringen synes at antyde, gaas